

300.000 AUS MORTES

Onada de calor

Els dies 14 i 15, en només 48 hores van morir més de 300.000 gallines i pollastres a causa de les altes temperatures i l'elevat grau d'humitat de l'aire.

Josep Ramon Lluch

L'onada de calor que va afectar la major part del nostre territori entre el 13 i el 16 d'agost passats ha tingut conseqüències desastroses per a un sector de la ramaderia del Principat i del País Valencià que genera milers de llocs de treball en diverses comarques i que, a causa del descens dels preus en els mercats, està travessant una època difícil: l'avicultura.

En només 48 hores, el dia 14 i 15, moriren més de 300.000 gallines i pollastres que estaven engreixant-se per ser sacrificats, com a conseqüència de les altíssimes temperatures i l'alt grau d'humitat de l'aire, impossibles de suportar per aquestes aus en l'interior de les granges. Ni els sistemes de ventilació ni d'humidificació de les llargues naus on es cria l'aviram pogueren fer res davant els 41, els 42 i fins i tot els 43 graus de temperatura que marcaren els termòmetres a l'interior de les granges. Els pollastres, que no tenen la capacitat de suar, començaren a morir com si fossen mosques, a centenars, a milers, mentre els grangers demanaven al cel que arribàs la nit i que se suavitzassen les temperatures.

Entre els passats dies 13 i 16 d'agost en moltes poblacions del Principat es van batre els anteriors rècords històrics de temperatura, com ara a la ciutat de Barcelona, on els termòmetres arribaren a marcar 38 graus. Al País Valencià la calda féu que a Alcoi se superassen els 42 graus. Al mateix temps, els higròmetres de les poblacions costaneres marcaven uns graus d'humitat en l'atmosfera superiors al 90 i 95 per cent, de manera que era com si el tròpic i el clima del mar Carib s'haguessen instal·lat durant una temporada a casa nostra.

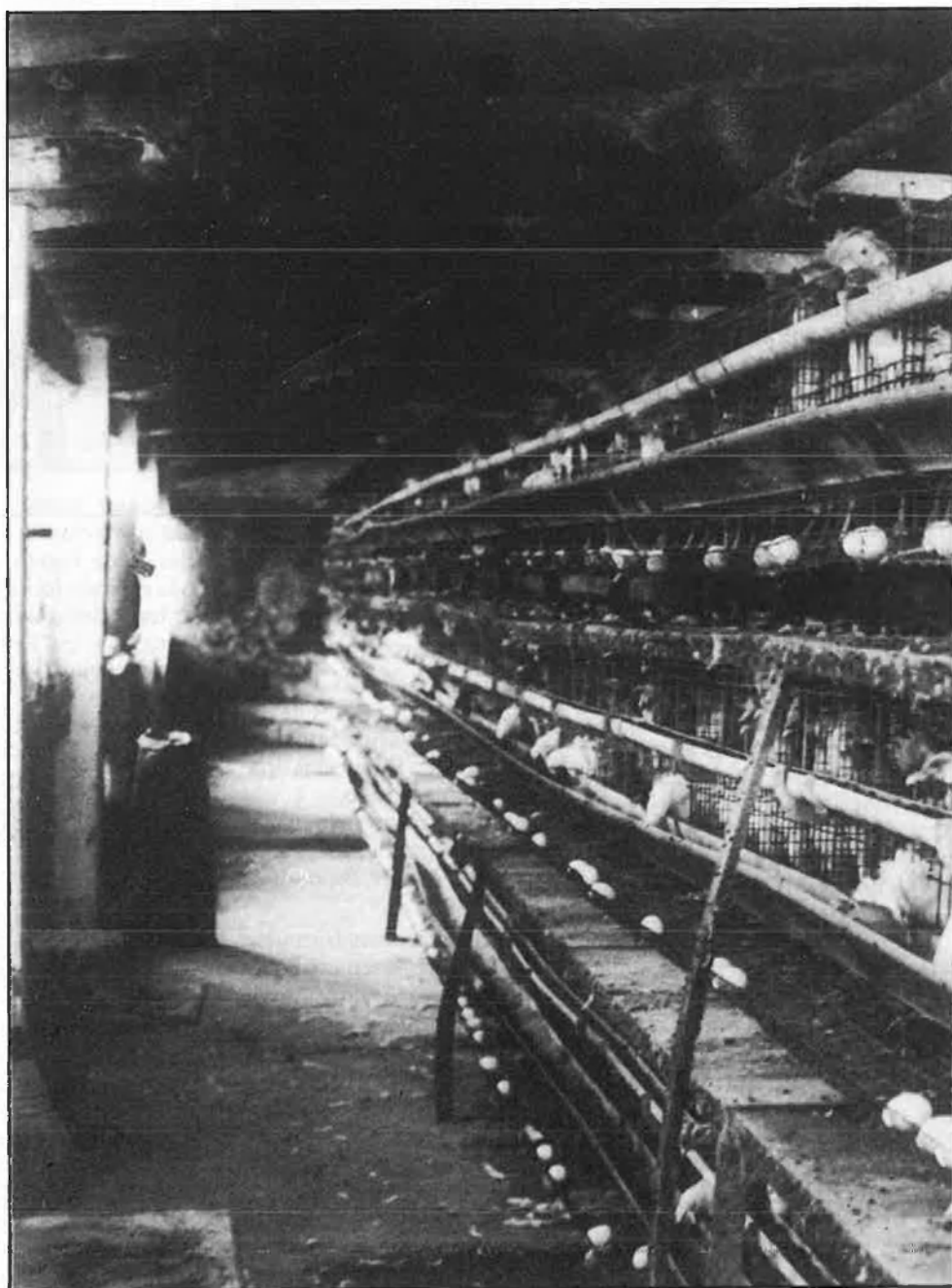
A les persones encara els va quedar la possibilitat de comprar-se un ventilador o un condicionador d'aire o bé prendre's una sèrie de dutxes fredes per tal d'enganyar el cos i fer-li creure que no en feia tanta, de calor. Els pollastres, animals sensibles i amb poques defenses davant uns vents tan calents que procedien del mateix desert del Sà-

Els pollastres, animals sensibles a la calor, morien per centenars de milers.

hara, no tingueren tanta sort i moriren per centenars de milers. Segons les primeres estimacions fetes per la Unió de L'auradors i Ramaders del País Valencià, en només 48 hores van morir més de 150.000 pollastres en les granges del País Valencià, mentre que la xifra de la mortaldat al Principat en els dos dies de més calorada superà també els 100.000 pollastres.

Els estralls, però, no van acabar en els dies que durà la calina africana, ja que, segons van destacar els representants dels grangers afectats, quasi tots els pollastres que s'hi estaven criant i engreixant varen quedar «tocats» pels efectes de les altes temperatures i al llarg de la setmana passada hi ha hagut un degoteig de morts que encara està per avaluar, però que podria fer pujar les xifres negres molt més.

Al País Valencià hi ha quatre comarques on es concentren la major part de les explotacions avícoles: la Plana Baixa, les dues Riberes i la Vall d'Albaida. En total, unes 5.000 famílies valencianes viuen d'aquesta indústria ramadera, que contínuament pateix les oscil·lacions dels preus dels pollastres

en els mercats, l'increment del preu dels pinsos i la competència de les importacions.

Al Principat, el sector té una importància bàsica per a les comarques del Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Ribera d'Ebre, etc, on la cria d'aviram es completa amb la de conills de consum. Cal destacar que en només 48 hores, a la població d'Argentera, varen morir més de 25.000 pollastres i que desenes de milers més van quedar afectats negativament per la xafogor.

Els grangers, pel tal d'evitar que s'hi produïssen epidèmies, varen haver de soterrar a tota pressa els pollastres ofegats. El volum era tan important que en molts casos calgué utilitzar-hi pales mecàniques. «Un autèntic desastre —

diuen els petits grangers afectats— i més ara, quan els preus estan per terra i no compensa el cost de producció allò que paguen al mercat les mestresses...».

Durant aquesta última setmana hem pogut comprovar que el preu mitjà del pollastre a la ciutat de València i a altres poblacions era de 170-240 pessetes per quilo, en funció que el compràssem en alguna de les grans cadenes d'alimentació o en els mercats municipals i botigues de barri. En qualsevol cas, els grangers es queixen que perden unes 30 pessetes per cada quilo de pollastre que venen, ja que «al govern central li interessa mantenir ben baixa l'índex de preus al consum, especialment des que s'ha plantejat com a ob-

jectiu prioritari de la política econòmica que la inflació no ultrapasse el 5 per cent quan finalitze l'any. El govern ens utilitza per a omplir la cistella a bon preu i no sabem si podrem suportar durant molts mesos més aquesta situació...».

Representants de la Unió de Llaureadors han destacat també que aquest subsector ramader no rep cap tipus d'ajut econòmic per part de l'administració, a diferència del que succeeix amb la ramaderia lletera del nord de la península. «No podem descartar la possibilitat que en els pròxims mesos duguem a terme alguna acció de protesta i per reivindicar una major atenció als problemes dels avicultors —amenacen— perquè estem fins el coll de deutes i no podem ni tan sols viure de les nostres granges...».

Al País Valencià aquests problemes comuns a l'avicultura de totes les comarques del Principat estan agreujats per les conseqüències d'un altre desastre climatològic, concretament la «pantanada» del 20 d'octubre de 1982, i les inundacions que provocà el trencament de la presa de Tous en la Ribera Alta i la Ribera Baixa, dos dels centres de producció avícola més importants del País Valencià.

L'aigua s'endugué cap a la mar les naus on es criaven els pollastres; en altres casos la inundació no fou violenta, però ofegà tots els pollastres que estaven per sota del nivell que assoliren les aigües. En tots dos casos gran part de les famílies que vivien de les granges d'aviram hagueren de demanar crèdits per a tornar a posar en funcionament les petites granges i ara és el moment en què —segons denuncia el sindicat Unió de Llaureadors— «encara es deuen vora 6.000 milions de pessetes, en concepte de crèdits que no s'han pogut tornar als bancs».

Els grangers són conscients —segons confessen— que, la culpa de l'aigua i de la calor, no la té el govern de torn, «però sí que exigim que se'ns atorguen els crèdits que necessitem per a tornar a començar amb facilitats de devolució suficients, com també que hi haja ajudes complementàries, tal com l'administració fa amb d'altres sectors...».

La cria del pollastre tant al Principat com al País Valencià no és cap broma. Segons dades dels mateixos productors, l'any passat es varen sacrificar als escorxadors valencians entre 70 i 80 milions d'aus, per un valor de més de 20.000 milions de pessetes, en origen, als quals cal afegir els productes procedents de l'elaboració de la carn de pollastre. □

